

παλτό

παλτό, το, πλ. **παλτά** κ. **παλτό, τα**, ουσ. [<ιταλ. palto <γαλλ. paletot], το παλτό. **1.** (στη νεοαργκό) αποτυχημένο πάρτι και, κατ' επέκταση, ανούσιο καλλιτεχνικό θέαμα: «τι παλτό ήταν αυτό χτες βράδυ στο σπίτι του τάδε || μην πας να δεις το τάδε έργο, γιατί είναι πολύ παλτό». **2.** (ειδικά) το εξωτερικό φύλλο καπνού που αποτελεί το περίβλημα του πούρου: «είναι μεγάλη τέχνη να περάσεις μέσα στο παλτό τ' άλλα φύλλα του καπνού του πούρου». Συνών. *καπότα* (3).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας